

TAJOMNÁ TETA

„Teta Mariana niekam odišla,“ vyhlásila Bea.

„Garáž je prázdna.“

Keďže bola už takmer tma, Luk vrátil dron späť a nechal ho zosadnúť k svojim nohám. „Dobrá práca,“ pochválil prístroj.

„Prichádza náš taxík,“ ozvala sa Bea a ukázala na dve svetlá, ktoré sa k nim blížili.

„Tak skoro?“

Luk letmo pozrel na čas v mobile.

„To bolo rýchle. Veď s mamou si telefonovala len pred pätnástimi minútami.“

„Toto je slepá ulička,“ poznamenal Patrik.

„Auto sem neprichádza náhodou. No ak to nie je taxík...“

„Radšej sa skryme za kríky,“ navrhla Bea kamarátom. „Najprv sa pozrieme, kto to je.“

Učupení za húštinou **nazerali pomedzi listy.**

Auto prišlo k bráne a zastalo.

Obidve krídla brány sa dali do pohybu a otvorili sa smerom dovnútra.

Bea vstala a hľadela ponad konáre. „To je kabriolet,“ ohlásila. „Športiak.“

Vybehla z úkrytu a mávala oboma rukami.

V nasledujúcom momente sa rozozvučali sirény.

Plynový pedál kabrioletu bol stlačený na doraz a auto preletelo cez bránu.

Reflektor nad ňou ožiaril cestu.

Bea si musela zakryť oči rukami, pretože svetlo bolo veľmi ostré.

„Teta Mariana!“ prekrikovala hučanie sirén.

Brána sa zavrela, sirény zmĺkli a reflektor zhasol.

Ozývalo sa len cvrlikanie svrčkov.

Patrik s Lukom sa postavili vedľa Beáty.

„Naozaj to bola tvoja teta?“

„Podľa mňa áno. Viem, že teta Mariana má rada športové autá.“

Luk ukázal na stĺpy brány.

„Všetko je tu nastavené tak, aby to odstrašilo neželaných návštevníkov.“

Niečo zapraskalo. Z reproduktorov **sa ozval chrapľavý hlas.**

„Bea, si to ty?“

„Áno, som to ja. Aj s kamarátmi Lukom a Patrikom.“

„Pod'ťe dnu.“

Brána sa otvorila len natoľko, aby mohli vojsť dnu, a okamžite sa za nimi zasa zavrela.

Keď prechádzali záhradou, pod nohami im vŕzgal štrk.

